

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 12 kor. — fill.
Fél évre . . . 6 kor. — fill.
Negyed évre . . . 3 kor. — fill.

Egyes szám ára 8 fill.
Hétfői szám 4 fill.

Megjelen minden hétfőn délelőtt, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Feladó szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Barátok tere Maslojovics-ház.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kosuth-utca, Vojnich-palotában
Telefon szám 42.
Nyitlter soronkint 40 fillér.

A tegnapi tanítóválasztás.

Amióta az iskolaszékek intézménye fenáll, városunkban még nem volt olyan impozáns látogatott s oly izgalmas érdeklődés mellett lefolytatott iskolaszéki ülés, mint a tegnapi. A Vörös-Okör-féle központi iskola nagy díszterme teljesen megtelt hallgatósággal, különösen szerb polgártársaink jelentek meg nagy számban. Az iskolaszéki tagok 1—2 kivétellel valamennyien megjelentek. Feltűnő volt, hogy a „kolo mladež“ tagjai is teljes számban felvonultak.

Előléptetések.

Ifj. bajsai Vojnich Máté elnök megnyitja az ülést, mire előadó Meznerits Ferencz felolvassa az elnöki előterjesztést a tanítói előléptetésekre nézve. Az előterjesztés szerint a szolgálata nézve legidősebb tanítók — ha egyébként kifogás alá nem esnek — lennének az I. fizetési fokozatba előléptendők. És pedig a bárhol eltöltött szolgálati idő is beszámítandó.

Gálly György, majd Mamuzsich Agoston az elnöki előterjesztést kifogásolják, mert a tanítói előléptetéseket szabályozó 1900. évi aug. hó 12-én hozott iskolaszéki határozat értelmében előléptetéseknél csak a Szabadkán eltöltött idő veendő figyelembe. Erre nézve bizonyítékul felmutatja lapunk 1900. évi aug. 17-iki számát.

Mi már a most jelzett számban megjegyeztük, hogy az iskolaszékek ily értelmű határozata haladást jelent ugyan, de szűkebbül és lokális önzésségulatú, mert aki a magyar

hazát bármely községben becsületesen, hazafiasan szolgálta, annak szolgálati évei kivált ha helybeli születésű, méltán volnának az előléptetéseknél beszámítandók. Egy tanító sem megy el Szabadkáról jókedvűből, hanem muszáj-ból; met ha se pénz, se protekció, élni pedig kell: akkor kénytelen vidékre pályázni. Az ilyen mellőzött tanítók érintett határozattal kétszeresen vannak sújtva: először kénytelenek kisebb javadalmu falusi állásba menni s másodsor, ha valahogy visszaverődnek Szabadkára, akkor elvesztették azt az időt, melyet első korpótlékukig a vidéken eltöltöttek.

Üdvözöljük tehát az elnökséget, hogy az előléptetéseket [humanusabb és igazságosabb] alapra fektette. Határozottan igaztalan az iskolaszékeknek mult év aug. 12-iki határozata s hisszük is, hogy azt az iskolaszék legközelebb meg fogja változtatni abban az irányban, hogy előléptetéseknél az összes és bárhol eltöltött szolgálati idő szolgál zsinórmértékül.

Az elnökség mint szolgálatra legidősebb tanítókat az I. fizetési fokozatba (1200 kor. törzsizetés, 240 kor. lakbér és 100 korona évvétődös korpótlék) előléptetésre ajánlja:

1. Taryné Kovács Teréz,
2. Dér József,
3. Sinkovics Simont és
4. Mándics Mihályt.

Tanítói körökben nagyon különböznek tartják, hogy az iskolaszék Mándicsot az ismert pánszláv agtátort lépteti elő. Éppen itt lett volna helye a kivételnek, t. i., hogy ha az illető legidősebb tanító kifogás alá esik, ak-

kor mellőzendő. Hogy pedig Mándics hazafisági szempontból kifogás alá esik, azt nagyon jól tudja, ki a „Neven“ alapítójának és a nagy hervátbarátnak viselkedését, mult és jelen szereplését ismeri. Bizony ez nagy baklövés, mely az 1888. évi 19014. sz. miniszteri rendeletbe is ütközik. Ugylátszik, aki előléptetésre számít, be kell lépnie a „Kolo Mladež“ tagjai sorába és a „Nevenbe“ cikkekkel kell írnia

Rendes választások.

Nem kevesebb, mint hétszer olvastattott fel a külön-külön időben meghirdett pályázatra beérkezelt folyamódványok alapján szerkesztett táblázat, és a közigazgatási bizottság kiküldöttje Dr. Békeffy Gyula hétszer rendelt eltitkos szavazást. A táblázat olvasása a legnagyobb zajban történt és bár egyes iskolaszéki tagok legjobban lármáznak, mégis a hallgatóságot egyedül okozták a zajt. Egy iskolaszéki tag dühösen fordult a hallgatósághoz azt hangoztatta: »viseljük magukat tisztességesen.« Ez egy kis gotombaság, jó volna kicsit distingváltaob kifejezéseket használni, mert ha a hallgatók beszélgetnek akkor, mikor egyes iskolaszéki tagok lármáznak és szivaroznak, ez még nem tisztességellen dolog.

Egyébként a választás rendben folyt s eredménye, hogy a városba beválasztottak a II. díjosztályba (1000 kor alapfizetés, 240 kor. lakpénz és 100 kor. évvétődös korpótlék) a következők:

I. Fitanitók:

Patócs Márton,
Vujkovic Pál,

Amit az erdő mesél.

(Géczy István népszámműve, előadták a «Szabadkai szepárdtőlő ifjak» által rendezett jótékonycehén estélyen a műkedvelők 1901. július 27-én.)

— A «Bácskai Hírlap» eredeti tárczája. —

Irta: Quasimodo.

Egy nagy babérkoszorút láttam szombat délután a műkedvelői előadás előtt Erdős Matild Kosuth utcai kirakatában. (Ha ez reklám a virágüzletnek, megérdemli, mert remekbe készíti az izléses bekrétákat, koszorukat a tu'ajdonosné.) Ennek a babérkoszorúnak nemzeti színű selyem szalagjáról azt olvastam le, hogy a műkedvelők adják karmesterüknek, Nadasdi Neszedva Bélának.

— O csó a babér, könnyen megkoszorúzik vele manapság az embert — gondoltam magamban és hozzá gondoltam azt is, hogy hova-tovább odajutunk, hogy művészember restelleni fogja, ha babérkoszorút kap.

Most, hogy az előadásnak vége van kijelentem, hogy a babérkoszorút megérdemlette a fiatal karmester. A rábizott anyagot, igazán kitűnő anyagot, a lehető legőszintebb elismerésre méltó művészettel dolgozta fel és Ferenczi Frigyes a kipóbált színrevező —

küzreműködésével, segítségével olyan szintelőadást produkáltatott, hogy szinte bámulatba ejtette a közönséget.

Szelid jóakarattal és sok elnézéssel megakodva indultam a kánikulai előadásra és tán így ment oda mindenki, még az is, aki nem volt rokon, jó ismerős jóbarát. A színeszektől se várunk vidéken nagy dolgot, különösképp nem ilyen rettenetes hőségben, mikor izzad minden, ami él.

És — akár elhiszi, aki nem volt ott, akár nem — végtelen kedves estét töltöttünk a színházban. Ugy ment a darab, mint a karikacsapás. Semmi botlás, sehol fennakadás, sehol zavar és — a mi meglepő — semmi mesterkélttség a játéokban, a beszédben, de csupa természetesség, csupa magyaros iz a nótázásukban meg a táncukban is.

Első helyen a műkedvelők primadonnájáról, Pietsch Ferenczné urnóról emlékezem meg, aki már nem ismeretlen közönségünk előtt. Mint fiatal leány több ízben lépett fel mint műkedvelő, mindenkor a főszerepben, nemrég a Gyukovics lányok Micziájében ragadta el a publikumot, ma Géczy népszámműjében Bacsó Kata szerepében, ha szabad így

szólnom: aratta a legigazibb és legszebb sikerét. — Micsoda természetes báj, milyen drámai erő és milyen alakító képesség van ebben a fiatal asszonyban! Igazi talentum, amilyen kevés színésznőben van meg. Kellemes, meleg hangja van és mély érzéssel tisztán énekel. Kapott is tapsot, virágokréttákat és virágcsótot anyit, mint egy igazi primadonna kap, kit ünnepel a közönsége, mert ő volt a lelke az előadásnak.

A primadonna asszony után első sorban Steinfeld K. Lipót urról merem azt mondani, hogy benne is megvan az az „isteni szikra“, amit a világot jelentő deszkákon működő hivatásos színészek önmagukban felfedeztek, de ami valóságban sokban nincs meg. — Ficzere Ignácot alakította a fiatal bankhivatalnok sok eredetiséggel, jóízűen, igazi komikai vénával.

Igen jó volt Ficzere Tamás szerepében Czeisz Pál és bájos jelenség volt Vetró Zsuzsika, Zuzsika szerepében.

Szeiffert Ernő ur (Sütő Ferencz) intelligenciájával és szép dikciójával tűnt ki.

Bacsó János szerepében Szamosy Lajos úgy olvastam az aradi színház tagja — je-

Czirok Ernő,
Pék Simon,
Czuczai Béla,
Kuluncsics Bódog és a szerb portabeli iskolába Ognjanov Péter.

II. Városi nőtanítók:

Kopp Boris,
özv. Dékicsné-Odry Anna,
Ispánovicsné-Mácskovicz Antónia,
Szudárovics Katicza és
Bogesics Agnes.

III. tanyai tanítóknál:

Horvát Dezső,
Kuluncsics János,
Szudárovics Róza és
Piukovics Mária.

A választással általában meg lehetünk elégedve.

Még egyet: Mint van az, hogy a tanyákon két tanítónő már 10 év óta működik, az iskolaszékhöz ellenük soha feljelentés nem érkezett, tehát nincsenek kifogásolva és mégis mellőztettek?

Ha az illető tanítónők a városban meg nem felelhetnek hivatásuknak, akkor tanyán, ahol több osztályt kell vezetniük, — még kevésbé felelhetnek meg?

A szabadkai 6. honvéd gyalogezred Erzsébet szobra.

Erzsébet királyné szobra ott áll a honvéd laktanya udvarán, levelték róla a leplet, hogy mindenki a ki mellette elmegy áhitattal tekintsen fel arra a kegyes asszonyra, a kit most már a magyar nép védőszentjei közé sorozott.

Tegnap leplezték le a honvéd laktanyában létesített Erzsébet ligetben a felállított Erzsébet szobrot. A leleplezés katonai jellegű volt és pusztán a helyben állomásozó katonaság vett abban részt, a 86-ik gyalogezredtől és a huszárságtól csupán a tisztikar.

A leleplezésen magasabb katonai személyek közül jelen voltak gróf Schönfeld vezérőrnagy és lovag Knézevics nyugalmazott tábornok. A városi halóság képviselőiben megjelentek Schmausz Endre főispán, Mamúch Lázár polgármester, Vojnich Máté főügyész, Szalay

leskedett. Kitűnő volt *Körtvélyessy Katicza* kisasszony, aki bámulatos hűséggel alakította Basánét, a süket paraszt asszonyt, ami már azért is dicsérendő, mert a kisasszony egyike városuk legszebb tizenhatesztendősi hölgyeinek.

Jeleskedtek még az ügyes ensembleban *Malagurszky Mátyás* (Türje Tóbiás) Schnauter Ferencz (Basa János) Thierry Jenő (Dóka) Jancsi továbbá Nagy Dezső, Roos Lajos, Kardos Károly. A *kar személyzetben* feltűnt Sente Mariska, Radics Etelka, Vetrő Ilona és ha a színlapon rajt lett volna az «asszonyok, lányok, meszegetők», szóval a nép, ideirná a megdicséres okából mindegyik nevét.

A szép előadást téli ház nézte végig és sokat és jól mulatott rövid két órán keresztül.

A színházi zenekar is megérdemli a dicséretet, amely ma este *Mezei Béla* cigányainál alakult.

Előadás után kedélyes multság volt és tartott — nappalig.

Mátyás főkapitány és Lyubibratics Kelemen tanácsnok. A laktanya udvarában oszlopokba volt állítva a helyben állomásozó honvédség, valamennyinek cseréig volt a sapkájához tűzve. Ugyancsak az udvarban volt sátor felállítva, a melyben egy rögtönzött olfár volt elhelyezve, itt tartották meg a tábori misét.

A szobor körül zászlók, virágok és magyar czimek voltak oszlopokhoz erősítve; a díszítést Pudler B. díszítte végezte.

A szobor.

Teltsch Ede városunk szülötte, a szobor készítője személyesen jelen volt az ünnepélyen. A kiváló szobrászt mindenfelől üdvözltek és ezt az üdvözlőket valóban meg is érdemelte, mert ingyen készítette a remek művet, mely fényes bizonyítékát adja tehetségének. — A szobor talapzata almási kemény kőből készült, amelynek tervét ugyancsak Teltsch Ede készítette, stilizált virágok liliom díszítéssel vannak rajta kivésve, amelyek az öntvényig futnak fel. — Maga a mellszobor Erzsébet királynénak a 70-es években fejezték arcképe után készült, nyakán csipkegallér van, a haj koszoruba van fonva. Végtelen jószág szól hozzánk a szobor arczáról, nem a királynét, hanem az asszonyt örökítette meg zsenialis művésznünk.

Az ünnepély.

Háromnegyed tíz órakor kezdődött az ünnepély. Az ezred kürtös megfújta a trombitát, mire Mamúchich Félix cz. kanonok két honvéd önkéntes segédletével mászt mondott. A felvonult honvédeknek „Imához” vezényeltek. Mire után a századok a szoborhoz vezényeltek s a tisztikar a közönséggel együtt a szoborhoz vonult.

Csath Lajos ezredes lépett ekkor a szobor elé és a következő hazafias beszédet tartotta:

Honvédek!

Harmadik éve annak, hogy az utolsó magyar királynét Erzsébetet messze idegenben aljas kéz meggyilkolta.

Azon törzsúrás nem csak a szerelt királyné szívét, hanem minden magyarnak szívét is találta, mert ő volt a mi eszményi magyarasszonyunk.

Bajor földről jött — de mégis magyar volt — német származású de nemes magyar érzéssel — külföldi nevelésű, de mégis oly hűszeregettel ragaszkodott a mi hazánkhoz mint leggyökeresebb magyar!

Természetes, hogy Erzsébet-királyné neve, arca a legszegeyebb magyar szívben is be van véve, hogy őt a miénknek nézzük — és féltékeny szeretettel imádjuk.

Számtalan példával van bizonyítva, miszerint a magyarokat minden alkalommal magas pártfogása alá vette — s nyugodtan nézhet mindenki a jövőbe azzal a tudattal, hogy a magyar nép a legmagasabb őrangyala védő szárnya alatt áll.

Ezen magas asszonynak élete, nem volt éppen rózsás minden baj, szerencsétlenség mi a világon létezik sújtotta, őt — kit ezen martíri élete daczára büszkén emelte fejét a magyar nép előnyén munkálkodott s így valódi nemzeti szent lett.

Az egész országban mindenütt emlék ligeteket létesítettek, élő emlékére ezen pártatlan asszonynak.

Mi is áthatva az igazi hazafias érzéstől dinasztikus ragaszkodástól és szeretettel boldogult királyi asszonyunkhoz, létesítettük ezen kis ligetet azzal az óhajfással, hogy ne csak

névtelen képen is éljen az első magyar asszony a magyar nép virágai közt — azzal a szándékkal, hogy ezen hazafias szellem minden évben szabadságolás alkalmával szét hordassék Bácska legkisebb falujában is, örökre éljen a neve és képe ezen fenséges szent asszonynak a nép emlékében.

Igy jött ezen szobor létre, mi nem csak miénk, hanem az egész Bácskát melynek lakószói tulajdonképpen katonailag a m. kir. szabadkai 6. honvéd gyalog ezredben egyesítve vannak — mert minden bácskai a multban jelenben vagy a jövőben ezen ezredhez tartozik.

Most hujjon le a lepel, hogy a napsugár is aranyozza meg ezen nemes aczvonásokat kinek tündöklő képe örökre élni fog.

Az ezredet beszédének befejeztével a jelen voltak élénken megjelentek, mire előlépett Szentkirályi őrnagy, kinek Csath ezredes a következő szavakkal adta át a szobrot: „Őrnagy urnak, mint laktanya-parancsnoknak átadom ezen szobrot, mint szabadkai közvagyon megőrzés és gondozás végett.” — Szentkirályi őrnagy tisztelgett és a honvédségnek „vigyázz!”-t vezényelve elléptek a vezérőrnagy előtt.

A honvéd tisztikar gyönyörű babér koszorút helyezett a szobor talapzatához, melynek nemzeti színű szallagján a következő felírás volt: „Magyarország örökké feledhetlen őrangyalának — A szabadkai 6-ik honvéd gyalogezred tisztikara.”

A hatalmas babér koszorút Erdő Matild virágüzletében készítették.

Egy órakor ebéd volt, a melyen a főispán, a városi halóság, a tisztikar és nejeik vettek részt.

Az ünnepélyről „Vasárnapi Ujság” című hetilap több fénykép felvétel készített.

„Igaz Szó.”

Ez a szegény agyonlapozott város ismét megszorodott egy sajtótermékkel. Legelső számában hosszasan foglalkozik csekélységemmel s azzal a vezércikkkel, mely a Bácskai Hírlap 112. számában jelent meg a „Legszebb bajvivás” czímen.

Két részre osztom e hasábk anyagát.

Az első részben üdvözlöm az Igaz Szót abban a reményben, hogy a lap második számában nem lesz oly óriási az eltérés kitűzött céljától, megállapított programjától, mint az az első számban constáltható.

A hírlapok a közművelődés fontos tényezői. Való igaz, hogy Szabadkán erre nagy szükség van és ép ezért köszöntöttem oly szívesen az újszülöttet. Egy kijelentéssel azonban már most tartozom és ez az, hogy a kised gyenge, vézna. Ugy látszik beteges szülők gyermeke s a mi a legnagyobb baj elkeresztelték szegénykét.

Nem igaz abban az Igaz Szóban egyetlen betű sem. Üres frázisokkal nem élek. Beszoktam bizonyítani mindig a mit állítok, különösen akkor, amikor a közvéleményt szolgálom.

A lap fején hízalt belük hirdetik, hogy „társadalmi és közgazdasági” érdekeket lesz hivatva ápolni, fejleszteni az Igaz Szó. Nos és mit látunk? A program ismertetés már maga a legmerészebb politizálás. Az ezt követő hasábk meg éppen politikai természetűek elanyyira, hogy e felett vitatkozni merő absurdum volna.

A királyi ügyész ur spártai ember, a ki holnap fel fogja vinni a kicsikét a Tajgetosz szikláira. Minekutána pedig ott nem varják duzzadt emlék a számkivetett apróságot, a paragrafusok — helyesebben mondva a kecselyük körmei alatt zárulnak majdan le örökre selymes szempillái. Hogy pedig az Igaz Szócskának már születésekor el kell puztulnia törvény szerint, ennek tisztán a szülői gondatlanság az oka.

„Elvekért, rendszerért és nem személyekért küzdünk“ ezt mondja többek között a hirdetett program. Még a vak is kitapogatja, hogy ez humbug. Valótlanság ez igen tisztelt lap!ársunk, mert kérdem miért támadja az elvek és a rendszer helyett a polgármestert és a város két országgyűlési képviselőjét? Tetszik tudni, hogy hívják a személyeskedő hirlapirodalmat?

Revolver zsurnalisztika.

A társadalom hangosan tiltakozik a közművelődés terjesztésének ilyen módja ellen.

Még egy megjegyzésem volna a külalakat illetőleg. A lap hátán a városi hirdetéseknek boykotot izentek. Hát talán ez az egy ami válságba sodorhatja Szabadkát és zavarba hozhatja a tekintetes tanácsot.

Nagyon ajánlom a bosszút lihegő ultimátumot jól és ismétellen megfontolni.

Ezzel elérkeztem az említett második stációhoz. Kérdésekkel ostromol az „Igaz Szó“ és minekutána velem szemben meglehetősen udvariansan bánik, illő feleletet adnom. Mindenekelőtt egy tévedést igazítok helyre. Crikkiró ur csekélységemet „vidéki ur“nak tekinti. Testeől-lelkestől szabadkai vagyok, itt ringatták talán még őt apám bölcsőjét is.

Legyen megnyugodva az igen tisztelt cikkíró a helyi viszonyokkal, társadalmunk szereplő egyéniségével tisztában vagyok. A Bánffy erája sem ismeretlen előtem s ép azért szívesen bocsájtkozom polemiba megakarván egyuttal mutatni, hogy mennyire nem igaz az az „Igaz Szó“ mely tegnap napvilágot látott.

Az ugynevezett Tisza-lexnek inkább pártpolitikai mint alkotmánypolitikai tendenciája volt s biztosíthatom, ha a mi két képviselőnk alaptörvényeink ellen intézendő merényletet láttak volna benne, hazafias érzületük felül kerekedett volna minden egyében. Sem *Vermes Béla*, sem *Vojnich Sándor* nem tartozott soha olyan politikai párt kötelekébe, mely a haza alkotmányának elpusztítását célozta. Vagy annyira tisztességtelen politikusnak tartja cikkíró *Szell Kálmán*, hogy hazaárulókat egy percze is meglérne táborában? Különbön pedig ne tessék elfelejteni, hogy az ön által is oly melegen üdvözölt *Szell Kálmán szintén aláírta a lex Tiszát*.

Azt csak nem méltóztatik elvitatni a kormányelnöktől, hogy a kuriai bíraskodás reformálásával, gazdasági javaslataival magával az összeférhetlenségi javaslatokkal rövid munkássága alatt herozstrateszi munkát végzett. Most én kérdem öntől nem-e voltak a mi képviselőink abban a munkás hadban melynek segítségével *Szell Kálmán* eddigi sikereit aratta?

Vagy mindez nem a nemzet érdekében történt?

Ez a ténykedés amit én csendes munkásnak nevezek. Ettől eltekintve álljon elő az a szabadkai ember akinek érdekében ha arra szükséges volt akár *Vermes* akár *Vojnich* képviselő ne érvényesítette volna befolyását. Az igaz, hogy nem atyaistenek,

mert ha azok lennének szabadkát már rég kicserélték volna Párisra s a város egynehány nyughatatlan alakját nem késtek volna *Dreyfuss* üresen hagyott sziget birodalmán letelepíteni.

A Csvarak-féle apostrotátumra vonatkozólag az a megjegyzésem, hogy soha nem állítottam az anyagi függetlenséget a képviselői kvalifikató egyedüli feltételének.

Ismétlésekbe nem bocsájtkozom, de, hogy valakinek a tehetsége, törvényhozói rátermettsége megállapítható ahhoz nem feltétlenül szükséges a szónoki szereplés. Tény, hogy például Angliában a hol tudvalevő a legminztaszorúbb parlamenti élet uralkodik, ritkán beszél valaki az előadókon és szakminisztereken kívül.

Ez volna a válaszom. Ohajításomat az új lap korai kimulása következtében alig hiszem teljesülhetőnek. Pedig tessék elbinni pazar élvezettel gyönyörködni most már az „Igaz Szó“ egynehány csakugyan igaz szavában.

Zsedényi Aladár.

Különbélek.

— **Tanitóválasztások.** Nemsokára ismét lesz tanitóválasztás. Az iskolaszék tegnap elhatározta, hogy aug. 15-iki lejárattal 10 tanítói állásra pályázatot hirdet.

— **Emberkínzás.** Hiába, a szegény ember sok esetben alig vételik ember-számba, hanem igavonó állainak tekintelik. A diszes új szentgyörgyi templom harangjához, hogy azokat megszólaltassa, — a szegény 62 éves harangozónak — 63 l. pécson és még két lajtorján naponként legalább 10—15 izben kell le és felmászni. Ilyen strapa egy fiatalbembert is egy évjzed alatt tönkre tenne. Felhívjuk a körülményre föl. *Jeszénovits János* plébános ur figyelmét. Ugy tudjuk, hogy most nevezett plébános humanus érzületű ember és hisszük, hogy meg fogja lenni a kegyurnál a szükséges lépéseket, hogy a harangok kötelei megfelelő módon a földig, vagy legalább is a kórusig eresztessenek le, mint az a nagytemplomban is van.

— **Megszökött takarékpénztári tisztviselő.** Legutóbbi számunkban megirtuk *Horty János*nak, a zentai áll. takarékpénztár pénztárosának eltűnését. A szerencsétlen ember *Pétervárad*ra a *Dunába* vetette magát, holtestét még nem togták ki. Az esetről most a következőket írja tudósítónk: *Horty János* a Zentai All. Tpenztár pénztárosa még a mult hét folyamán önként kijelentette a számvizsgálattal megbízottak előtt, hogy kasszájából 6000 korona hiányzik, egyidejűleg az összeg biztosítására életbiztosítási kövényeit valamint takarékpénztári részvényeit tette le addig is, míg ígérele szerint a napokban véglegzendő hagyatéki ügyből kifolyólag pénzhez jut, a miből a hiányt fedezi. A takarékpénztár — miután az összeg fedezve volt és a számvizsgálat újabb hiányt nem konstátált — ügyei rendezése végett szabadságot adott a szerencsétlen embernek, a ki nyomban el is utazott, de ugylátszott hiába, mert — mint *Pétervárad*ról egyik rokonától érkezett sürgönyből sejtethető — öngyilkossággal vetett véget életének. A sürgöny szerint ugyanis a *Duna* partján egy öltözet ruhát találtak, melyre egy darab papir volt helyezve a következő felirással: „*H o r t y J á n o s* zentai takarékpénztári tisztviselő ruhája.“ A szerencsétlen ember a ki családijával együtt

Zentán az uolsó pillanatig köztisztviselőben és becsületben állott s akit jóbarátai és ismerősei mindenkor mint a korrektség mintaképét ismerték, nem tudni mi vitte a végezetes tette. A boldogtalan család kétségbeesése leirhatatlan.

— **Vizbe fullt gyermek.** *Topolyáról* írják: A szülő nem törődömségének következtében hátrabb áldozata van. *Szokolai Pál* helybeli lakos *Ferencz* nevű fiát, ki még a kilenczedik életévet sem töltötte be azzal küldötte ki e hó 26- reggel disznókat őrizni, hogy akkor, a mikor a disznóknak melegük lesz, hajtsa át a község alatt elfolyó patakot. A fia ki is ment s d. e. 10 óra tájban midőn az atyai parancsot teljesíteni akarta, be ment avizbe, egy gödörbe esvén, belé fullt. Hulláját d. u. 6 óra tájban *Lőrincz János* fürdés közben vette észre s vitték haza szülei házához.

— **Templomfosztogatás.** Veszedelemes házaspárt t t t ártalmatlanná a bácskai csendőrség *Mosorinban* elfogott ugyanis egy házaspárt, mely rendszeresen üzte a templomtelőrészeket. Ez a jeles házaspár pedig — mint nekünk írják — *Prhoda* *Adám* és felesége, a kik mint vándor közsőrűsök barlangolták az egész Alföldetde inkább csak betörésekéből, mint közsőrűésből éltek. A mult helekben történt, hogy néhány délvidéki községben fetörték a templomot és a perselyeket kiürítették, vagy elvitték. A művelet minenhol egy és ugyanazon módon hajtották vére, miből a csendőrség megállapította, hogy a tettes is valószínűleg egy és ugyanaz. Tegnapelőtt *Mosorinban* egy csendőrrjárőr czirkált, mely alkalommal az egyik csendőr od adta kését *Prihodának* köszörelés végel, a ki a községi kocsmá előlt köszörelt. Mikor a köszöreléssel készen volt, valami rongy féleért nyut be *Prihoda* a közsőrű-kocsi szekrényébe, a hol egy feltört templom-persely és egy összetört ezüst kehely is volt. Ezeket meglátta az egyik csendőr, a ki késére várt. Ennek az alapján indult meg a nyomozás a házaspár ellen. Eddig 9 templomrablás és 14 kisebb betörés és lopás derült ki róluk. A büntény számai elvezetnek *Temesvárra* és mert, a miut a náluk előtalált fonaló vevények is igazolták, a templomból elloptt ezüstneműeket összeröve egy *temesvári* ékszerésznek küldték el, a ki azokat értékesítette. A jeles házaspárt, a vizgálat befejezéséig átadták a járásbírósnak.

— **Eltűnt nevelőnő.** Zentáról írják: *Fischer Iona* 16 éves nevelőnő f. hó 24 én reggel 9 órakor nyomtalanul eltűnt. A leány *Roser József* fűrészyári főkönyvelőnél volt alkalmazva s hogy mi vitte rá arra, hogy mindenét itthagyva csak a kapuféltől vegyen bucsut, ez ideig nem tudjuk, a szerencsétlen leányt pénteken, f. hó 26-án este a Tiszából kifogták.

— **Üres a pénztár.** Szomorú sorsra jutlatta *Bács Földvár* községét a járás osztás, a mennyiben sürű és hosszabb időn át megesik, hogy üres a község kasszája, még anynyi sincs benne, hogy a községi alkalmazottak kifizethetők lennének. Erről szól a hozánk intézett panaszos levél, amely elmondja, hogy a tanítók immár három hónapja nem kapják ki a rendes fizetésüket. Hát ez mennyire szegény a községre nézve annyira sérelmes a község tisztviselőire a kik törvényes és jogos munkájukkal kiérdemelt fizetésüket nem kapják meg, holott nyilván való, hogy a tisztviselőknak ritkán van magánvagyonuk, hogy abból fentarthatassák magukat ilyen esetben. Így kerül aztán a szegény tisztviselő adósságba, avagy szegyenkedve

kell kiérdemelt fizetéséről szóló nyugtáját elzalogosítani, hogy legyen miből családját eltartani.

— **Vizbe fullt leány.** Ó-Becsén a szabad fürdésnek esett áldozatául egy nagy leány. Szünet Éva 18 éves leány vasárnap délután néhány leánypajtásával a Tiszára ment fürödni. A többi leányok félve ereszkedtek a vízbe, de Szummer, mint jó úszó, bátran ugrott bele és szelte a habokat. Mikor a közepére ért, hirtelen felszólt, és ugyan abban a pillanatban alamerült. Még egyszer felvette a leányt a víz, de a társnői tehetetlenül jajveszékelték, nem volt a ki kimense a vízbe fullót, a ki valószínűleg görcsöt kapott a vízben. A vízbe fullt leányt másnap megtalálták.

— **Czirkusz varieté** a közönség nagy érdeklődése mellett tartja naponként előadásait a zombori úton felállított, szépen berendezett sátorban. A művészi produkciók nagyon szépek és különösen a bohócok mulattatják a közönséget ügyes tréfiákkal. Az előadás 8 és 1/2 órakor kezdődik és 10 órakor végződik úgy, hogy előadás után villanyos kocsik állnak a közönség rendelkezésére.

— **Kifogott holttest.** Baján egy ismeretlen egyén a Sugoviczába fulladt. A holttest közepében egy rossz ötözet és abban egy Fleischhacker József pincér nevére, a st. veití kerületi kapitányság által kiállított munkakönyvet találtak. Valószínű, hogy a vízbe fulladt egyén azonos a munkakönyv tulajdonosával. A holttestet kifogták és a halál okának kipuhatolására vizsgálatot indítottak.

Pálinka főzőknek
száraz tűzifa
cséplőszén
czement
kapható
Braun Herman fia
szállító, a huszár lovarda mellett.
— Telephon 122. sz. —

A börtönben elhunyt zombori aljárásbíró.

— Saját tudósi önként. —

A váci fegyháznak szomorú szenzációja van. A fegyházban talán nem is képez valami különös esetet Dr. Keszler Jánosnak a zombori járásbíró volt albirójának halála; de nekünk akik ismertük a szerencsétlen albirót megdöbbent a szívünk amikor meghallottuk a szomorú esetet. A rab albirót csak úgy eltemetik mint el a többi fegyenczet aki esetleg ölt vagy rabolt, és így a váci temetőben eggyel szaporodott a fekete kereszték száma, amelyre csak ez van ráfestve:

Keszler János
----- számú fegyencz.

Olvasóinknak bizonyára emlékezetében van még Dr. Keszler János zombori kir. aljárásbírónak szomorú esete.

1898. év végén sikasztás büntette miatt a zombori kir. ügyészség letartóztatta Dr. Keszler János aljárásbíró. Mindössze 2000 korona volt az az összeg, amit a megtévedt aljárásbíró a lefizetett bírságpénzekből magának megtartott és a saját csalájjára fordította.

A zombori kir. törvényszék 1899. évi március 18-án megtartott végtárgyaláson öt évi

fegyházra és 8 évi hivatalvesztésre ítélte a szerencsétlen albirót és ezt az ítéletet a kir. lábla és a Kuria is megerősítette.

Dr. Keszler János 1898. év végén kezdte meg magába szívni a börtön sorvasztó levegőjét.

A gyenge idegzetű ember körülbelül 2 és fél évig sinylett a börtönben, legutóbb a váci fegyházban volt.

A kóros levegő azonban megtámadta a tüdőt és a szerencsétlen albiró f. hó 24-én a fegyház rabkórházában kiszendvedt.

Talán ő is óhajtott a halált, legalább megmenekülni a további szenvedéstől.

Nyugodjék békében!

Szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős:

BRAUN HENRIK.

Költözködés miatt eladó!

Több matt dobos hálószoba butor fekete márvány s tükörrel 125 ft.
Dusan faragott hálószoba 150 „
„ „ „ (secessios) . 180 „
Credenkek fekete márvánnyal . . . 48 „
„ „ „ (taragva) . 55 „
„ „ „ (secessios) 105 „
Politurós butorok, diványok, ottománok, matracok, tükrök s képek, olajfestmények nagy választékban

rendkívüli olcsó árban

Kovács testvéreknél VII. Rudts-u. 12.

Uj helyiség augusztus 1-től Prokes palota a parkkal szemben.

Ó-Kanizsán 1 hold 600 □ öl területű szántóföld mely a II-ik vetőben fekszik Raffai János és Hegedűs Mátyásné szőlő. Nagy Anna-fele szántó földek szomszédságában szabadkézből eladó. Bővebb értesítés Krausz és Fischer szabadkai nyomdász cég ad. Az ingatlan azonnal birtokba vehető.

Van szerencsém a n. e. közönség h. tudomása-ra hozni, hogy a helybeli nagyobb gazdák tehenészetiből első minőségű naponta friss tea vaját 1/16-1/8-1/4 klg és nagyobb darabokban 2.80 fillér klotgrját nagyobb mennyéi megfelelő árengedményei előrusított.

Sztoykovits Döme.

JÓ ES OLCsÓ ÓRAK!

3-év i jóállással privát vevőknek

KONRAD JÁNOS
óragyára, arany, ezüst és ékszer áruk szállító-háza.

BRÜX (Csehország)

Jó nickel-rem.-óra 3.75
Valódi ezüst rem.-óra 5.80
Valódi ezüst lánc 1.20
Nickel ébresztő óra 1.95

Cégem a cs. és k. birodalmi cizmerrel van kitüntetve, számtalan arany ezüst kiállítási érem valamint ezernyi elismerő levél van birtokomba. Képes árjegyzék ingyen és bérlet.

Angol stíben készült HÁLO SZOBA és renesans stíben Ebédlőszoba

butor eladó

SEFCSITS LAJOS asztalosnál,
VI. k. Halasi-ut 203. sz.

TÜZÁLLÓ

Chamotte

cserép - kályhák

modern stízekben és formákban szállít

Dániel A. József
cserép-kályha készítő Szabadka.

Állandó minta-raktára:
Batthyány-utca, Csajkás ház.

Javítások pontos kivitelben, jótállás mellett. Szolid munka, olcsó árak.

Gyár-telep: II-ik kör, 378. sz.

Cirkusz varieté

Uj! **!** Először Magyarországon **!** Uj!
csak rövid ideig látható!

a gabonapiacson az amerikai elegánsau berendezett vízmentes cirkuszban ma hétfőn és holnap kedden

változatos műsorral nagy előadás

tartatik

este 1/9 órai kezdettel.

Helyárak: I. hely 1 kor., II. hely 80 fill., III. hely 60 fill., karzat 30 fill., Gyermekek 10 éven alól minden ülő-helynek felét fizetik, az állóhelyen 2 fill. Katonák örmestertől lefelé a karzaton 20 fill, fizetnek, más h. a rendes helyárakat.

A műsor 12 válogatott számból áll. Az előadások záradékaul eredeti tréfás némajáték.

Kimerítő műsorok a czirkuszban kaphatók.

Naponta nagy előadás, ünnep és vasárnap két előadás. — Az előadások kedvezőtlen idő esetén is megtartatnak, miután a n. e. közönség eső és szélvédő védve van.

Számos látogatásért eszednek, mély tisztelettel

Martiny Testvérek, igazgatók.